

Bruxelles, den 31. oktober 2019
(OR. en)

13519/19

Interinstitutionel sag:
2018/0412(CNS)
2018/0413(CNS)

FISC 412
ECOFIN 942

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	13374/19 FISC 406 ECOFIN 930
Vedr.:	Fremsendelse og udveksling af momsrelaterede betalingsdata a) Ændringer til direktivet om det fælles momssystem for så vidt angår krav til betalingstjenesteudbydere b) Ændringer til forordningen om administrativt samarbejde på momsområdet for så vidt angår foranstaltninger til bekæmpelse af momssvig – Generel indstilling

I. INDLEDNING

1. I december 2018 forelagde Kommissionen to lovgivningsforslag vedrørende fremsendelse og udveksling af momsrelaterede betalingsdata:
 - i) direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår gennemførelsen af visse krav til betalingstjenesteudbydere¹
 - ii) forordning om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde med henblik på bekæmpelse af momssvig².

¹ Dok. 15508/18.

² Dok. 15509/18.

2. Disse to lovgivningsforslag tager sigte på at lette opdagelse af skattesvig for medlemsstaternes myndigheder og at supplere de nuværende momsbestemmelser som ændret for nylig ved direktivet om moms på e-handel³. Forslagene har følgende formål:
 - i) at indføre EU-regler, der gør det muligt for medlemsstaterne på en harmoniseret måde at indsamle de registre, som betalingstjenesteudbydere stiller til rådighed elektronisk, og
 - ii) at oprette et nyt centralt elektronisk system til lagring af betalingsoplysninger og viderebehandling af disse oplysninger hos embedsmænd, der er specialiserede i bekæmpelse af svig, i medlemsstaterne inden for Eurofiscrammen (Eurofisc er et netværk for multilateral udveksling af tidlige varslings signaler med henblik på bekæmpelse af momssvig, som er oprettet i medfør af kapitel X i forordning (EU) nr. 904/2010).
3. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 15. maj 2019⁴. Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

II. STATUS

4. Efter det forberedende arbejde, der blev udført under det rumænske formandskab, har det finske formandskab videreført det tekniske arbejde med denne sag for at imødekomme de betænkeligheder, som medlemsstaterne gav udtryk for vedrørende Kommissionens oprindelige forslag.
5. Efter mødet den 23. oktober 2019 i Fiskalgruppen har formandskabet taget hensyn til en række bemærkninger fra delegationerne og forelagt kompromisteksten til drøftelse på mødet i De Faste Repræsentanternes Komité (2. afdeling) den 30. oktober 2019.

³ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (*EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7*).

⁴ *EUT C 240 af 16.7.2019, s. 33*.

6. På det pågældende møde i De Faste Repræsentanternes Komité (2. afdeling) gjorde ingen af medlemsstaterne indvending mod substansen i den kompromistekst, der er vedlagt denne note, og som også fastsætter begyndelsesdatoen for anvendelse af disse to retsakter til den 1. januar 2024. Nogle delegationer har imidlertid tilkendegivet, at de endnu ikke er i stand til at hæve deres undersøgelsesforbehold, som i nogle tilfælde også hang sammen med den igangværende undersøgelsesproces i de nationale parlamenter.

III. VEJEN FREM

7. Formandskabet mener, at den kompromistekst, der blev drøftet i De Faste Repræsentanternes Komité (2. afdeling), giver den rette balance mellem en række forskellige betænkeligheder, der blev rejst af en række delegationer under forhandlingerne om denne sag. Formandskabet håber derfor, at de resterende undersøgelsesforbehold vil blive hævet på den kommende samling i Økofinrådet, og at alle delegationer vil kunne acceptere den kompromistekst, der er vedlagt denne note.
8. På denne baggrund opfordres Rådet til at nå frem til en generel indstilling til udkastet til direktiv og udkastet til forordning på grundlag af formandskabets kompromistekster, der findes i bilaget til denne note, med henblik på vedtagelse af direktivet og forordningen med forbehold af jurist-lingvist-gennemgangen.
-

UDKAST TIL

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår gennemførelsen af visse krav
til betalingstjenesteudbydere**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (1) I Rådets direktiv 2006/112/EF⁷ fastsættes de generelle regnskabsforpligtelser for moms for afgiftspligtige personer.
- (2) Væksten i elektronisk handel ("e-handel") letter det grænseoverskridende salg af varer og ydelser til de endelige forbrugere i medlemsstaterne. I denne forbindelse forstås ved grænseoverskridende e-handel leveringer, hvorefter momsen skal betales i én medlemsstat, men leverandøren er etableret i en anden medlemsstat, i et tredjeland eller på et tredjelandsområde. Svigagtige virksomheder udnytter imidlertid e-handelsmulighederne for at opnå urimelige markedsfordele ved at omgå deres momsforpligtelser. Hvor princippet om beskatning på bestemmelsesstedet finder anvendelse, fordi forbrugere ikke har nogen regnskabsforpligtelser, har forbrugsmedlemsstaterne behov for passende redskaber til at opdage og kontrollere disse svigagtige virksomheder. Det er vigtigt at bekæmpe grænseoverskridende momssvig som følge af visse erhvervsdrivendes svigagtige adfærd inden for grænseoverskridende e-handel.
- (3) Ved langt de fleste onlinekøb, der foretages af europæiske forbrugere, gennemføres betalingerne via betalingstjenesteudbydere. Med henblik på at udbyde betalingstjenester råder en betalingstjenesteudbyder over specifikke oplysninger til at identificere modtageren eller betalingsmodtageren i forbindelse med denne betaling sammen med nærmere detaljer om betalingsbeløbet og -datoen og den medlemsstat, som betalingen stammer fra, samt oplysninger, hvis betalingen initieres i den forretningsdrivendes fysiske lokaler. Dette er især tilfældet i forbindelse med grænseoverskridende betalinger, hvor betaleren befinder sig i én medlemsstat og betalingsmodtageren i en anden medlemsstat, i et tredjeland eller på et tredjelandsområde. Disse oplysninger er nødvendige for, at skattemyndighederne kan udføre deres basale opgaver med at opdage svigagtige virksomheder og kontrollere momsforpligtelser. Det er derfor nødvendigt, at disse oplysninger, som betalingstjenesteudbyderne råder over, gøres tilgængelige for medlemsstaternes skattemyndigheder for at hjælpe dem med at identificere og bekæmpe momssvig.

⁷ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

- (4) Som en del af denne nye foranstaltning til bekæmpelse af momssvig er det vigtigt, at betalingstjenesteudbyderne forpligtes til at føre tilstrækkeligt detaljerede registre over og indberette visse grænseoverskridende betalinger, der bestemmes som sådanne af det sted, hvor betaleren og betalingsmodtageren befinder sig. Det er derfor nødvendigt at definere det særlige begreb for det sted, hvor betaleren og betalingsmodtageren befinder sig, og også midlerne til at identificere det. Det sted, hvor betaleren og betalingsmodtageren befinder sig, bør kun udløse registrerings- og indberetningspligt for de betalingstjenesteudbydere, som er etableret i Unionen, og bør ikke berøre de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv og i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011⁸, for så vidt angår stedet for afgiftspligtige transaktioner.
- (5) Betalingstjenesteudbyderne kan ud fra de oplysninger, som de allerede råder over, identificere det sted, hvor betalingsmodtageren og betaleren befinder sig, i forbindelse med de betalingstjenester, som de udbyder, ved anvendelse af en identifikator for den individuelle betalingskonto eller en identifikator for betaleren eller betalingsmodtageren og det sted, hvor de befinder sig.
- (6) Alternativt bør det sted, hvor betaleren eller betalingsmodtageren befinder sig, bestemmes ved hjælp af en forretningsidentifikation for betalingstjenesteudbyderen, som handler på vegne af betaleren eller betalingsmodtageren [...], når pengene overføres til en betalingsmodtager, uden at nogen betalingskonto er blevet åbnet i betalerens navn, når pengene ikke krediteres nogen betalingskonto, eller når der ikke er nogen anden identifikator for betaleren eller betalingsmodtageren.

⁸ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

- (7) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁹ er det vigtigt, at betalingstjenesteudbyderens forpligtelse til at opbevare og videregive oplysninger om en grænseoverskridende betaling er forholdsmæssig og begrænset til, hvad der er nødvendigt for medlemsstaterne for at bekæmpe momssvig. Endvidere er den eneste oplysning om betaleren, der bør opbevares, det sted, hvor betaleren befinder sig. Med hensyn til oplysninger om betalingsmodtageren og betalingen selv bør det kun kræves, at betalingstjenesteudbydere opbevarer og fremsender de oplysninger til skattemyndighederne, som er nødvendige for, at skattemyndighederne kan opdage mulige svindlere og udføre skattekontrollen. Betalingstjenesteudbydere bør derfor kun pålægges at opbevare registre over grænseoverskridende betalinger, som formentlig er tegn på økonomisk virksomhed. Indførelsen af et loft, der er baseret på antallet af de betalinger, som en betalingsmodtager har modtaget i løbet af et kalenderkvartal, vil være et tegn på, at disse betalinger blev modtaget som led i økonomisk virksomhed, og hermed udelukke betalinger gennemført af ikkekommercielle årsager. Når et sådant loft nås, vil det udløse registrerings- og indberetningspligt for betalingstjenesteudbyderen.
- (8) Det kan forekomme, at flere betalingstjenesteudbydere er involveret i en enkelt betaling fra betaler til betalingsmodtager. Denne enkelte betaling kan medføre flere pengeoverførsler mellem de forskellige betalingstjenesteudbydere. Det er nødvendigt, at alle betalingstjenesteudbydere, der er involveret i en bestemt betaling, har registrerings- og indberetningspligt, medmindre en specifik undtagelse finder anvendelse. Disse registre og indberetninger bør indeholde oplysninger om betalinger fra den oprindelige betaler til den endelige betalingsmodtager og ikke om mellemliggende pengeoverførsler mellem betalingstjenesteudbydere.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (9) Der bør også være registrerings- og indberetningspligt i tilfælde, hvor en betalingstjenesteudbyder modtager penge eller indløser betalingstransaktioner på en betalingsmodtagers vegne, og ikke kun, når en betalingstjenesteudbyder overfører penge eller udsteder betalingsinstrumenter til en betaler.
- (10) Forpligtelser fastsat i dette direktiv bør ikke finde anvendelse på betalingstjenesteudbydere, der falder uden for anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2015/2366. Når betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere ikke befinder sig i en medlemsstat, bør betalerens betalingstjenesteudbydere derfor føre registre over og indberette oplysninger om de grænseoverskridende betalinger. For at registrerings- og indberetningspligten skal være forholdsmæssig, bør omvendt kun betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere føre registre over disse oplysninger, når både betalerens og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere befinder sig i en medlemsstat. Med henblik på registrerings- og indberetningspligten bør en betalingstjenesteudbyder anses for at befinde sig i en medlemsstat, når vedkommendes BIC eller entydige forretningsidentifikation henviser til denne medlemsstat.
- (11) På grund af den betydelige mængde oplysninger og følsomheden ved disse med hensyn til beskyttelse af personoplysninger er det nødvendigt og rimeligt, at betalingstjenesteudbydere opbevarer registre med oplysninger om grænseoverskridende betalinger i en periode på tre år for at bistå medlemsstaterne med at bekæmpe momssvig og opdage svindlere. Denne periode giver medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at udføre kontrollen effektivt og efterforske mistanke om momssvig eller opdage momssvig.

- (12) De oplysninger, som betalingstjenesteudbydere skal opbevare, bør indsamles af og udveksles mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 904/2010¹⁰, hvori der fastsættes regler for administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at bekæmpe momssvig.
- (13) Momssvig er et almindeligt problem for alle medlemsstaterne, men individuelle medlemsstater har ikke nødvendigvis over de oplysninger, der kræves for at sikre, at momsreglerne for grænseoverskridende e-handel anvendes korrekt, og for at bekæmpe momssvig vedrørende grænseoverskridende e-handel. Målet for dette direktivs mål – bekæmpelse af momssvig – kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, hvis der er et grænseoverskridende element, og på grund af behovet for at indhente oplysninger fra andre medlemsstater, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (14) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette direktiv respekterer især fuldt ud retten til beskyttelse af personoplysninger som fastsat i chartrets artikel 8. De betalingsoplysninger, der opbevares og videregives i overensstemmelse med dette direktiv, bør kun behandles af skattemyndighedernes eksperter inden for bekæmpelse af svig inden for grænserne af, hvad der er rimeligt og nødvendigt for at nå målet om bekæmpelse af momssvig. Direktivet overholder også reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹¹.

¹⁰ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (15) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den 14. marts 2019¹².
- (16) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I afsnit XI, kapitel 4, foretages følgende ændringer:
- a) Som afdeling 2a indsættes:

"Afdeling 2a

Generelle forpligtelser for betalingstjenesteudbydere".

¹² EUT C [...] af [...], s. [...].

- b) Som artikel 243a-243e indsættes:

"Artikel 243a

I denne afdeling forstås ved:

- 1) "betalingstjenesteudbyder": et organ som anført i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), i direktiv (EU) 2015/2366(*) eller en fysisk eller juridisk person, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 32 i nævnte direktiv
- 2) "betalingstjeneste": en eller flere af de forretningsaktiviteter, som er anført i punkt 3-6 i bilag 1 til direktiv (EU) 2015/2366
- 3) "betaling": en handling som defineret i artikel 4, nr. 5) eller 22), i direktiv (EU) 2015/2366, bortset fra de undtagelser, der er omhandlet i artikel 3 i nævnte direktiv
- 4) "betaler": en fysisk eller juridisk person som defineret i artikel 4, nr. 8), i direktiv (EU) 2015/2366
- 5) "betalingsmodtager": en fysisk eller juridisk person som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv (EU) 2015/2366

- 6) "hjemland": medlemsstaten som defineret i artikel 4, nr. 1), i direktiv (EU) 2015/2366
 - 6a) "værtsland": medlemsstaten som defineret i artikel 4, nr. 2), i direktiv (EU) 2015/2366
 - 6b) "betalingskonto": en betalingskonto som defineret i artikel 4, nr. 12), i direktiv (EU) 2015/2366
 - 7) "IBAN": et internationalt nummer til identifikation af en betalingskonto som defineret i artikel 2, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012(**)
 - 8) "BIC": en forretningsidentifikationskode som defineret i artikel 2, nr. 16), i forordning (EU) nr. 260/2012
-

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

Artikel 243b

1. Medlemsstaterne kræver, at betalingstjenesteudbydere fører et tilstrækkeligt detaljeret register over betalingsmodtagere og betalinger i forbindelse med de betalingstjenester, som de udbyder, for hvert kalenderkvartal for at gøre det muligt for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne at udføre kontrollen af de leveringer af varer og ydelser, som anses for at finde sted i en medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit V med henblik på at nå målet om bekæmpelse af momssvig.

Kravet i første afsnit finder kun anvendelse på betalingstjenester, der udbydes vedrørende grænseoverskridende betalinger. En betaling anses for at være en grænseoverskridende betaling, når betaleren befinder sig i én medlemsstat, og betalingsmodtageren befinder sig i en anden medlemsstat, på et tredjelandsområde eller i et tredjeland.

2. Det krav, som betalingstjenesteudbydere er underlagt i henhold til stk. 1, finder anvendelse, hvis de i løbet af et kalenderkvartal udbyder betalingstjenester svarende til mere end 25 grænseoverskridende betalinger til samme betalingsmodtager.

De grænseoverskridende betalinger, der er omhandlet i første afsnit, beregnes ud fra de betalingstjenester, der udbydes af betalingstjenesteudbydere pr. medlemsstat og pr. identifikator, jf. artikel 243c, stk. 2. Hvis en betalingstjenesteudbyder har oplysninger om, at en betalingsmodtager har flere identifikatorer, foretages beregningen pr. betalingsmodtager.

3. Kravet i stk. 1 finder ikke anvendelse på betalingstjenester, der udbydes af en betalers betalingstjenesteudbydere vedrørende hver betaling, hvis mindst én af betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere befinder sig i en medlemsstat i henhold til BIC'en eller enhver anden forretningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen og det sted, hvor vedkommende befinder sig. Betalerens betalingstjenesteudbyder skal under alle omstændigheder medtage disse betalingstjenester i den beregning, der er omhandlet i stk. 2.

4. Hvis kravet til betalingstjenesteudbydere i stk. 1 finder anvendelse, skal registrene:
- a) opbevares af betalingstjenesteudbyderen i et elektronisk format i en periode på tre kalenderår fra udgangen af kalenderåret for betalingsdatoen
 - b) gøres tilgængelige i overensstemmelse med artikel 24b i forordning (EU) nr. 904/2010(*) for betalingstjenesteudbyderens hjemland eller for værtslandene, når betalingstjenesteudbyderen udbyder betalingstjenester i andre medlemsstater end hjemlandet.
-

(*) Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

Artikel 243c

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 243b, stk. 1, andet afsnit, og med forbehold af bestemmelserne i afsnit V anses betaleren for at befinde sig i en medlemsstat, der svarer til enten:
 - a) IBAN-nummeret på betalerens betalingskonto eller enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer betaleren og det sted, hvor vedkommende befinder sig
 - b) BIC-koden eller enhver anden forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer den betalingstjenesteudbyder, der handler på betalerens vegne, og det sted, hvor vedkommende befinder sig, hvis ingen af de identifikatorer, som er omhandlet i litra a), finder anvendelse.
2. Med henblik på anvendelsen af artikel 243b, stk. 1, andet afsnit, anses betalingsmodtageren for at befinde sig i en medlemsstat eller et tredjeland eller på et tredjelandsområde, der svarer til enten:
 - a) IBAN-nummeret på betalingsmodtagerens betalingskonto eller enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer betalingsmodtageren og det sted, hvor vedkommende befinder sig
 - b) BIC-koden eller enhver anden forretningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer den betalingstjenesteudbyder, der handler på betalingsmodtagerens vegne, og det sted, hvor vedkommende befinder sig, hvis ingen af de identifikatorer, som er omhandlet i litra a), finder anvendelse.

Artikel 243d

1. Det register, som betalingstjenesteudbyderne fører i overensstemmelse med artikel 243b, skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) BIC-koden eller enhver forretningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen
 - b) betalingsmodtagerens navn eller virksomhedsnavn, som det fremgår af betalingstjenesteudbyderens [...] register
 - c) betalingsmodtagerens momsnummer eller andet nationalt skattnummer, hvis det foreligger
 - d) IBAN-nummeret eller, hvis IBAN-nummeret ikke foreligger, enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer betalingsmodtageren og det sted, hvor vedkommende befinder sig
 - e) BIC-koden eller enhver forretningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer den betalingstjenesteudbyder, der handler på betalingsmodtagerens vegne, og det sted, hvor vedkommende befinder sig, hvis betalingsmodtageren modtager penge uden at have en betalingskonto
 - f) betalingsmodtagerens adresse, hvis den foreligger, og som den fremgår af betalingstjenesteudbyderens register
 - g) enhver betaling, som er omhandlet i artikel 243b, stk. 1
 - h) enhver identificeret tilbagebetaling for betalinger, som er omhandlet i litra g).

2. De oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, litra g) og h), skal indeholde nærmere angivelse af:
- a) dato og tidspunkt for betalingen eller tilbagebetalingen
 - b) beløb og valuta for betalingen eller tilbagebetalingen
 - c) oprindelsesmedlemsstaten for den betaling, som er modtaget af betalingsmodtageren eller på dennes vegne, bestemmelsesmedlemsstaten, bestemmelsestredjelandets område eller bestemmelsestredjelandet for tilbagebetalingen, alt efter hvad der er relevant, foruden sådanne oplysninger, som anvendes til at bestemme betalingens eller tilbagebetalingens oprindelses- eller bestemmelsessted i overensstemmelse med artikel 243c
 - d) enhver reference, som utvetydigt identificerer betalingen
 - e) hvis det er relevant, oplysning om, at betalingen er initieret i den forretningsdrivendes fysiske lokaler."

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2023 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2024.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand

UDKAST TIL

RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af
det administrative samarbejde med henblik på bekæmpelse af momssvig**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

- 1) I Rådets forordning (EU) nr. 904/2010¹⁵ fastsættes bl.a. bestemmelser om lagring og udveksling af specifikke oplysninger i elektronisk form.
- 2) Væksten i elektronisk handel ("e-handel") letter det grænseoverskridende salg af varer og ydelser til de endelige forbrugere i medlemsstaterne. I denne forbindelse [...] forstås ved grænseoverskridende e-handel leveringer, hvorefter momsen skal betales i én medlemsstat, og leverandøren er etableret i en anden medlemsstat, i et tredjeland eller på et tredjelandsområde. Svigagtige virksomheder, der er etableret i en medlemsstat eller et tredjeland eller på et tredjelandsområde, udnytter imidlertid e-handelsmulighederne for at opnå urimelige markedsfordele ved at omgå deres momsforpligtelser. Hvor princippet om beskatning på bestemmelsesstedet finder anvendelse, fordi forbrugere ikke har nogen regnskabsforpligtelser, har forbrugsmedlemsstaterne behov for passende redskaber til at opdage og kontrollere disse svigagtige virksomheder. Det er vigtigt at bekæmpe grænseoverskridende momssvig som følge af visse erhvervsdrivendes svigagtige adfærd inden for grænseoverskridende e-handel.
- 3) Det traditionelle samarbejde om bekæmpelse af momssvig sker mellem medlemsstaternes skattemyndigheder og er baseret på registre hos de virksomheder, der er direkte involveret i den afgiftspligtige transaktion. Ved grænseoverskridende leveringer mellem virksomheder og forbrugere, som er typiske inden for e-handel, er disse oplysninger ikke altid direkte tilgængelige, og skattemyndighederne har derfor behov for nye redskaber til at bekæmpe momssvig på en effektiv måde.

¹⁵ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

- 4) Ved langt de fleste grænseoverskridende onlinekøb, der foretages af europæiske forbrugere, gennemføres betalingerne via betalingstjenesteudbydere. Med henblik på at foretage en betaling råder en betalingstjenesteudbyder over specifikke oplysninger til at identificere modtageren eller betalingsmodtageren i forbindelse med denne grænseoverskridende betaling sammen med nærmere detaljer om betalingsbeløbet og -datoen og den medlemsstat, som betalingen stammer fra. Disse oplysninger er nødvendige for, at skattemyndighederne kan udføre deres basale opgaver med at opdage svigagtige virksomheder og fastslå momsforpligtelserne i forbindelse med grænseoverskridende leveringer mellem virksomheder og forbrugere. Det er derfor nødvendigt og rimeligt, at de relevante momsoplysninger, som en betalingstjenesteudbyder råder over, gøres tilgængelige for medlemsstaterne, og at medlemsstaterne lagrer og fremsender disse oplysninger til et centralt elektronisk informationssystem for at identificere og bekæmpe momssvig, navnlig hvad angår leveringer mellem virksomheder og forbrugere.
- 5) Det er derfor med henblik på en effektiv bekæmpelse af momssvig nødvendigt og rimeligt at give medlemsstaterne redskaber til at indsamle, lagre og fremsende disse oplysninger i forbindelse med grænseoverskridende betalinger og at give medlemsstaternes Eurofiscforbindelsesembedsmænd adgang til dem. Disse redskaber er væsentlige, da skattemyndighederne har behov for disse oplysninger med henblik på momskontrol for at beskytte de offentlige indtægter såvel som lovlydige virksomheder i medlemsstaterne, hvilket igen beskytter beskæftigelsen og de europæiske borgere.
- 6) Det er vigtigt, at medlemsstaternes behandling af oplysninger om betalinger står i rimeligt forhold til målet om bekæmpelse af momssvig. Derfor bør oplysninger om forbrugere eller betalere og om betalinger, der efter al sandsynlighed ikke er forbundet med økonomisk virksomhed, ikke indsamles, lagres og fremsendes af medlemsstaterne.

- 7) I henhold til registreringsforpligtelserne for betalingstjenesteudbydere i artikel 243b i direktiv 2006/112/EF¹⁶ skal de nationale kompetente myndigheder indsamle, lagre, fremsende og behandle oplysningerne om betalinger.
- 8) Et centralt elektronisk informationssystem ("CESOP"), hvor medlemsstaterne fremsender de betalingsoplysninger, som de indsamler og lagrer på nationalt plan, vil opfylde målet om en mere effektiv bekæmpelse af momssvig. Med hensyn til individuelle betalingsmodtagere bør dette system lagre, samle og analysere alle relevante momsoplysninger vedrørende betalinger, der fremsendes af medlemsstaterne. CESOP bør give et fuldstændigt overblik over de betalinger, som betalingsmodtagerne har modtaget fra betalere, der befinder sig i medlemsstaterne, og stille resultatet af specifikke analyser til rådighed for Eurofiscforbindelsesembedsmænd. Dette informationssystem bør genkende flere registreringer af de samme betalinger (f.eks. kan samme betaling indberettes fra både banken og kortudstederen for en bestemt betaler), rensse de oplysninger, der modtages fra medlemsstaterne (f.eks. fjerne duplikater, rette fejl i data osv.), og sætte medlemsstaternes Eurofiscforbindelsesembedsmænd i stand til at krydstjekke betalingsdata med de momsoplysninger, de er i besiddelse af, foretage undersøgelser som led i en efterforskning af mistanke om momssvig eller med henblik på at opdage momssvig og tilføje supplerende oplysninger.

¹⁶ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

- 9) Beskatning er et vigtigt mål i relation til Unionens og medlemsstaternes generelle samfundsinteresser, hvilket er blevet anerkendt i forbindelse med de begrænsninger, der kan pålægges forpligtelserne og rettighederne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁷, og med hensyn til beskyttelse af oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹⁸.
- Begrænsninger i forbindelse med databeskyttelsesrettigheder er nødvendige på grund af arten og omfanget af disse oplysninger, der stammer fra betalingstjenesteudbydere, og bør baseres på de specifikke og foruddefinerede betingelser og oplysninger, der er fastsat i artikel 243b-243d i direktiv 2006/112/EF. Da betalingsdata er særligt følsomme, er klarhed nødvendig i alle faser af datahåndteringen med hensyn til, hvem der er dataansvarlig eller databehandler i henhold til forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725. Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i denne henseende skal derfor fastsættes i gennemførelsesretsakter fra Kommissionen efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i forordning (EU) nr. 904/2010.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- 10) Det er derfor nødvendigt at anvende begrænsninger for den registreredes rettigheder i overensstemmelse med artikel 55, stk. 5, i forordning (EU) nr. 904/2010. Fuld anvendelse af de registreredes rettigheder og forpligtelser ville således i høj grad undergrave den effektive bekæmpelse af momssvig og kunne give de registrerede mulighed for at hindre igangværende analyser og undersøgelser på grund af den store mængde oplysninger, der fremsendes af betalingstjenesteudbydere, og den mulige spredning af anmodninger fra registrerede til medlemsstaterne, Kommissionen eller begge. Dette ville hindre systemets effektivitet og skattemyndighedernes kapacitet til at forfølge målet for denne forordning ved at bringe de undersøgelser, analyser, efterforskninger og procedurer, der gennemføres i overensstemmelse med denne forordning, i fare. Derfor kan målet om bekæmpelse af momssvig ikke nås med andre, mindre indgribende foranstaltninger med samme effektivitet. Disse begrænsninger respekterer endvidere kernen i de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og er nødvendige og rimelige foranstaltninger i et demokratisk samfund.
- 11) Kun Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør have adgang til betalingsoplysninger, som er lagret i CESOP, og udelukkende med det mål at bekæmpe momssvig. Disse oplysninger kan ud over momsansættelse også anvendes til ansættelse af andre skatter, told og afgifter som fastsat i forordning (EU) nr. 904/2010. Oplysningerne bør ikke anvendes til andre formål, f.eks. til kommercielle formål.
- 12) Når medlemsstaterne behandler oplysningerne, bør de respektere grænserne for, hvad der er rimeligt og nødvendigt med henblik på at efterforske mistanke om momssvig eller opdage momssvig.

- 13) For at sikre de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2016/679, er det imidlertid vigtigt, at oplysninger om betalinger ikke anvendes til automatiske individuelle afgørelser, og de bør derfor altid kontrolleres i forhold til andre skatteoplysninger, som er tilgængelige for medlemsstaternes skattemyndigheder.
- 14) Det er nødvendigt og rimeligt, at betalingstjenesteudbydere fører registre over oplysninger om betalinger i en periode på tre år for at bistå medlemsstaterne med at bekæmpe momssvig og opdage svindlere. Denne periode giver tilstrækkelig tid til, at medlemsstaterne kan foretage kontrollen effektivt og efterforske mistanke om momssvig eller opdage momssvig, og den er rimelig i betragtning af den enorme mængde betalingsoplysninger og deres følsomhed i henseende til beskyttelse af personoplysninger.
- 15) De enkelte medlemsstaters Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør kunne tilgå oplysninger i forbindelse med betalinger med henblik på bekæmpelse af momssvig. Behørigt befuldmægtigede personer fra Kommissionen bør kun tilgå oplysningerne med henblik på at udvikle og vedligeholde det centrale elektroniske informationssystem. Begge grupper af brugere bør være bundet af reglerne om fortrolighed i denne forordning.
- 16) Da implementeringen af det centrale elektroniske informationssystem vil kræve ny teknologisk udvikling, er det nødvendigt at udskyde anvendelsen af denne forordning, således at medlemsstaterne og Kommissionen kan udvikle disse teknologier.

- 17) Momssvig er et fælles problem for alle medlemsstater. Medlemsstaterne alene har ikke de nødvendige oplysninger til at sikre, at momsreglerne for grænseoverskridende e-handel anvendes korrekt, og til at bekæmpe momssvig vedrørende grænseoverskridende e-handel. Målet for denne forordning, nemlig bekæmpelse af momssvig, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne i tilfælde [...] af grænseoverskridende e-handel, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- 18) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning respekterer navnlig fuldt ud retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. chartrets artikel 8. I den henseende begrænser denne forordning strengt den mængde personoplysninger, der vil blive gjort tilgængelig for medlemsstaterne. Behandlingen af betalingsoplysninger i henhold til denne forordning bør kun ske med henblik på bekæmpelse af momssvig. De betalingsdata, der fremsendes til og viderebehandles i CESOP, bør kun behandles af skattemyndighedernes Eurofiscforbindelsesembedsmænd inden for grænserne af, hvad der er passende for at nå målet om bekæmpelse af momssvig, navnlig hvad angår leveringer mellem virksomheder og forbrugere.
- 19) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den 14. marts 2019¹⁹.
- 20) Forordning (EU) nr. 904/2010 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

¹⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 904/2010

I forordning (EU) nr. 904/2010 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 tilføjes følgende som litra s)-v):
 - "s) "betalingstjenesteudbyder": et organ som anført i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366(*) eller en fysisk eller juridisk person, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 32 i nævnte direktiv
 - t) "betaling": en handling som defineret i artikel 4, nr. 5) eller 22), i direktiv (EU) 2015/2366, bortset fra de undtagelser, der er omhandlet i artikel 3 i nævnte direktiv

- u) "betaler": en fysisk eller juridisk person som defineret i artikel 4, nr. 8), i direktiv (EU) 2015/2366
- v) "betalingsmodtager": en fysisk eller juridisk person som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv (EU) 2015/2366.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)."

2) I kapitel V foretages følgende ændringer:

a) Titlen på kapitel V affattes således:

"INDSAMLING, LAGRING OG UDVEKSLING AF SPECIFIKKE OPLYSNINGER".

b) Følgende overskrift på afdeling 1 indsættes:

"AFDELING 1

Automatisk adgang til specifikke oplysninger, der er lagret i nationale elektroniske systemer".

c) Følgende overskrift på afdeling 2 indsættes efter artikel 24:

"AFDELING 2

Indsamling af specifikke oplysninger og det centrale elektroniske system".

d) Følgende artikel 24a-24f tilføjes:

"Artikel 24a

Kommissionen udvikler, vedligeholder, hoster og driver teknisk et centralt elektronisk system med betalingsoplysninger ("CESOP") med henblik på at efterforske mistanke om momssvig eller opdage momssvig.

Artikel 24b

1. Hver medlemsstat indsamler og kan i et nationalt elektronisk system lagre de oplysninger om betalingsmodtagere og betalinger, der er omhandlet i artikel 243b i direktiv 2006/112/EF(*).
 2. Hver medlemsstat indsamler de i stk. 1 omhandlede oplysninger fra betalingstjenesteudbydere:
 - a) senest ved udgangen af den måned, der følger det kalenderkvartal, som oplysningerne vedrører
 - b) ved hjælp af en elektronisk standardformular.
 3. Det centrale forbindelseskantor eller de forbindelseskantorer eller kompetente embedsmænd, som er udpeget af den kompetente myndighed i hver medlemsstat, fremsender de i stk. 1 omhandlede oplysninger til CESOP senest den tiende dag i den anden måned efter det kalenderkvartal, som oplysningerne vedrører.
-

(*) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

Artikel 24c

1. CESOP skal være i stand til:
 - a) at lagre de oplysninger, der fremsendes i henhold til artikel 24b, stk. 3
 - b) at samle de oplysninger, der er lagret i henhold til litra a), for hver enkelt betalingsmodtager
 - c) at analysere de oplysninger, der er lagret i henhold til litra a) og b), sammen med de relevante målrettede oplysninger, der meddeles eller indsamles i medfør af denne forordning
 - d) at gøre de oplysninger, der er omhandlet i litra a), b) og c), tilgængelige for Eurofiscforbindelsesembedsmænd, jf. artikel 36, stk. 1.
2. CESOP opbevarer de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-c), i en periode på højst fem år efter udløbet af det år, hvor oplysningerne blev overført til systemet.

Artikel 24d

Kun Eurofiscforbindelsesembedsmænd, som er i besiddelse af en personlig CESOP-brugidentifikation, gives adgang til CESOP, hvis denne adgang sker i forbindelse med en efterforskning af mistanke om momssvig eller med henblik på at opdage momssvig.

Artikel 24f

Følgende foranstaltninger, opgaver, tekniske detaljer, formatet af den elektroniske standardformular, informationselementer, praktiske ordninger og sikkerhedsprocedurer vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2:

- a) de tekniske foranstaltninger til oprettelse og vedligeholdelse af CESOP
- b) Kommissionens opgaver i forbindelse med den tekniske drift af CESOP
- c) de tekniske detaljer vedrørende den infrastruktur og de redskaber, der er nødvendige for at sikre forbindelsen og den overordnede interoperabilitet mellem de nationale elektroniske systemer, der er omhandlet i artikel 24b, og CESOP
- d) de elektroniske standardformularer, der er omhandlet i artikel 24b, stk. 2, litra b)
- e) de oplysninger og tekniske detaljer vedrørende adgang til de oplysninger, der er omhandlet artikel 24c, stk. 1, litra d)
- f) de praktiske ordninger med henblik på at identificere den Eurofiscforbindelsesembedsmand, der vil have adgang til CESOP, i overensstemmelse med artikel 24d
- g) de procedurer, som Kommissionen til enhver tid vil indføre for at sikre relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger til udviklingen og driften af CESOP
- h) medlemsstaternes og Kommissionens rolle og ansvar for så vidt angår funktionerne dataansvarlig og databehandler i henhold til forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725.

Artikel 24g

1. Udgifterne til oprettelse, drift og vedligeholdelse af CESOP afholdes over Unionens almindelige budget. Disse omkostninger omfatter omkostninger til den sikre forbindelse mellem CESOP og medlemsstaternes nationale systemer samt de tjenester, der er nødvendige for at varetage de opgaver, der er anført i artikel 24c, stk. 1.
 2. Medlemsstaterne bærer omkostningerne og er ansvarlige for alle nødvendige ændringer af deres nationale elektroniske system, jf. artikel 24b, stk. 1."
- 3) I artikel 37 tilføjes følgende stykke:
- "Årsrapporten skal mindst indeholde:
- i) det samlede antal adgange til CESOP
 - ii) de operationelle resultater på grundlag af de oplysninger, der er behandlet i medfør af artikel 24d, som identificeret af Eurofiscforbindelsesembedsmænd
 - iii) en kvalitetsvurdering af de data, der er behandlet i CESOP."

4) I artikel 55 tilføjes følgende stykke 1a:

"1a. De oplysninger, der er omhandlet i kapitel V, afdeling 2, må kun anvendes til de formål, der er omhandlet i stk. 1, hvis de er blevet kontrolleret i forhold til andre skatteoplysninger, som er tilgængelige for medlemsstaternes kompetente myndigheder."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand
